ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE **JUNI 2022**

DE NIEUWE MANNEN AAN HET ROER

INTERVIEW
RENÉ PAS

DE LANDSTITELS:
80 JAAR GELEDEN

JONGE GARDE, DIE VOOR NIEUWE DYNAMIEK MOET ZORGEN

Eigenlijk is er geen sprake van een zomerstop. Wat het sportieve gedeelte betreft was de bekerfinale van ADO onder 15 op 11 juni de laatste wedstrijd van het bizarre seizoen 2021-2022. Bizar op organisatorisch en financieel gebied en daaruit voortvloeiend ook op het sportieve vlak. De momenten waarop wij dachten de deur te moeten sluiten, ging er toch weer een venstertje open. Genoeg daarover, wij kijken nu vooruit.

Maar ja, die toekomst is tot dusver ook nog in nevelen gehuld. Wij hebben een nieuwe eigenaar, er zijn nieuwe beleidsbepalers, maar van hun plannen hebben zij nog niets naar buiten gebracht. En dat is jammer, want in principe betekent informeren mensen motiveren. Nu moeten wij maar raden en zelf conclusies trekken op basis van waarneembare ontwikkelingen. Wij hebben een nieuwe trainer in de persoon van Dirk Kuijt, wij hebben een technisch manager in de persoon van Daryl Janmaat. Oud-voetballers, die kunnen terugkijken op een prachtloopbaan in de internationale top. Echter, in hun nieuwe functie behoorlijk onervaren, hetgeen her en der toch wat enige reserve oproept.

Echter, het behoeft niet verkeerd te zijn. Elders zijn goede voorbeelden te noemen van jonge mensen in leidinggevende functies. Kijk naar FC Groningen, waar Wouter Gudde als directeur en Mark-Jan Fledderus als technisch directeur fungeren en al besluiten namen, die voor een nieuwe dynamiek zorgden. Excelsior heeft in Daan Bovenberg een jonge directeur en daar gaat het toch evenmin verkeerd. Allemaal jonge mensen, die zelf hebben gevoetbald op profniveau en in sommige gevallen ook zich qua opleiding maatschappelijk hebben ontwikkeld.

Voetbal is een tamelijk behoudend wereldje, als het om bestuurlijke kaderfuncties gaat. Je kunt zelfs stellen, dat de basis van vele besluiten nog uit de vorige eeuw stammen. Inmiddels is de 21e eeuw al bijna tot een kwart gevorderd. Daarom is nieuwe dynamiek wel vereist en moeten wij de nieuwe, jonge garde de kans gunnen, de gelegenheid geven zich te ontplooien.
En ervaren afstammelingen van de 20e eeuw zouden hen moeten steunen met welgemeende adviezen, waarvoor de ‘jonkies’ op hun beurt een open oor zouden moeten hebben.

Frans Leermakers

COLOFON

ADO Den Haag Post is een uitgave van HFC ADO Den Haag

Juni 2022

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Roeland Gelink
Roger Huygen
Marc Klaui
Jan Klijn
Frans Leermakers
Herman Lubsen
Ron Triep

Vaste medewerker:
Raymond Arkesteijn
(De Fotoschilder)

Grafische vormgeving:
Studio Blanco Haug

Foto’s en illustraties:
ADO Den Haag
ADO Den Haag Vrouwen
Angelo Blankespoor
Carlo Bol
Jan Hermen de Bruijn
KNVB
Marc Klaui
Aad van der Knaap
Frans Leermakers
Herman Lubsen
Jan Hermen de Bruijn

Uit archieven van:
Jan Klijn
Frans Leermakers
René Pas

‘HAPPEL ZEI IN AMERIKA:

‘DU BIST JETZ BESSER ALS CROIFF’

ADO'ERS, DIE IN 1967 DEEL UITMAAKTEN VAN DE ZEVEN WEKEN DURENDE TOUR DOOR DE VS, DENKEN DAARAAN TERUG ALS DE DAG VAN GISTEREN. ZEKER RENÉ PAS, VOOR WIE TOEN ALLES WAT HIJ AAN KWALITEITEN BEZAT, TOT VOLLEDIGE ONTPLOOIING KWAM. NIET ALLEEN VANWEGE ZIJN VIER DOELPUNTEN, MAAR OOK DE WIJZE WAAROP HIJ ZIJN KWALITEITEN DEMONSTREREN.

Hij glundert bij de herinnering aan een uitspraak van de toch doorgaans scheutig met complimenten zijnde trainer Ernst Happel. 'Hij zei: Du bist jetz besser als Croiff'. Vijftig jaar later, in mei 2017, was René Pas één van de animators van de Amerika-reünie in de boerderij van Piet de Zoete. Hij ontving de reünisten bij de ingang verkleed als Uncle Sam. Een indicatie, illustratief hoeveel impact die VS-toer had gemaakt.

Een middag bladeren door plakboeken en praten over heden en verleden is heel amusant en onderhoudend. De souvenirs geven aan hoe mooi zijn voetballoopbaan was, hoe prettig daarna zijn trainersloopbaan hij grotendeels ervoer. Kortom, een sportieve carrière met heel veel hoogtepunten. Het kost René Pas ook geen moeite zijn highlights eruit te lichten. 'Buiten Amerika waren dat mijn debuut in ADO 1 als 17-jarige. Dat was op 30 april 1962, Koninginnedag dus. Het was in het eerste jaar, dat Happel trainer was van ADO. Waarom hij mij als jonkie liet debuteren? Misschien wel door het jeugdtoernooi bij zijn oude club Rapid Wien. Daar deed ADO in het voorjaar van 1962 aan mee. Wij werden toen voorgesteld aan de toekomstige trainer van ADO, Ernst Happel dus. En ja, het doelpunt, dat ik maakte op 28 februari 1971 tijdens ADO-Feyenoord, waardoor het 2-0 werd. Kwam ik ineens vrij voor Eddy Treijtel, de keeper van Feyenoord. Ik passeerde hem heel beheerst en gooide daarmee de wedstrijd op slot…'

René Pas als Uncle Sam met de Amerika-gangers bij de symbolische middenstip van het oude Zuiderparkstadion in de Sportcampus.

Die middag, enkele dagen na zijn 77e verjaardag, brengen krantenknipsel en foto's René Pas in opperbeste stemming en leiden hem even af van de zorgen, die hij heeft over zijn gezondheid. Uiterlijk nog immer 'Hollands welvaren', maar innerlijk maakt hij zich zorgen. Prostaatproblemen nopen tot frequent huisarts- en ziekenhuisbezoek, resulterend in pijnlijke en conditie vretende behandelingen. 'Op die momenten vind ik het leven eigenlijk niet leuk. Ik heb niet meer de regie in eigen hand. Sinds mijn 69e tob ik met mijn gezondheid. Toen kreeg ik twintig bypasses. Daar schrok ik wel van. En dan de laatste tijd die prostaattoestanden. Nee..', puft hij.

Afleiding is het middel om de zorgen voor even te verdrijven. Praten over zijn fraaie voetballoopbaan, die begon in de jeugd van De Valkeniers, dat in de jaren vijftig was gevestigd nabij de Hoornbrug. 'Het was in de buurt van de Rijswijkseweg, waar ons gezin toen woonde.' Lang verbleef hij er niet. Spoorwijk was het volgende station en toen zijn vader in de Weimarstraat een bloemenzaak begon en het gezin Pas verhuisde naar de Van Merlenstraat haalden zijn schoolmeesters hem over tot een overstap naar Duinoord. Als tienjarige meldde hij zich op eigen initiatief aan bij ADO. 'Bij Leen Dekkers', herinnert hij zich.
Al snel ontwikkelt René Pas zich in de jeugd van ADO tot een snelle, veel scorende spits, toen nog midvoor genoemd. Hij nam deel aan grote internationale jeugdtoernooien. In Frankrijk, in Oostenrijk en het Internatio-

Een van zijn hoogtepunten: scoren tegen Eddie Treijtel van Feyenoord op 28 februari 1971

naal Jeugdtoernooi van ADO, waarvan tal van zogenaamde verbroederingsfoto's (ADO met tegenstander op één plaat) getuigen. En zijn optreden in de beginjaren zestig ingevoerde, hoog gewaardeerde landelijke betaalde jeugdcompetitie. Was hij in zijn opmars puur gericht op het midden van het front, gelardeerd met massa's doelpunten, uiteindelijk kwam hij terecht op de rechtervleugel. 'Eigenlijk weet ik niet hoe het is gekomen', zegt hij en daardoor het mysterie onopgelost latend. Al filosoferende luidt de diagnose, dat hij met zijn snelheid, dribbelvaardigheid en passeertechniek op de vierkante meter op de vleugel even goed tot zijn recht kwam en daardoor ruimte maakte voor de ontwikkeling van pure, in opkomst zijnde spitsen als bijvoorbeeld Peter Langendijk en Louis de Puijt. En ja, in het eerste liepen Carol Schuurman en Peter Hoet al op die positie. Dit, terwijl Happel Pas hoe dan ook een keer de kans wilde geven. Dat bleek niet anders te kunnen dan als rechtsbuiten. Overigens, daar liep Harry Heijnen weer. Kortom, debuteren als zeventienjarige gebeurde snel, maar een basisplaats veroveren zou een ander hoofdstuk blijken. En wellicht speelde daarbij een persoonlijke eigenschap een rol. Zijn bescheidenheid, zijn respect en begrip voor anderen en voor mensen met gezag. 'Nee, ik bezat niet die bluf die Aad Mansveld en Theo van der Burch hadden. Die gingen, als het er soms op aankwam, dwars tegen het gezag in. Zelfs tegen Happel. Die moed bezat ik niet'.

Als er schorsingen of blessures waren dan was René Pas in zijn beginjaren bij ADO 1 één van de eerste alternatieven, waarbij het team beslist niet zwakker werd, maar juist andere dimensies toevoegde en daardoor een erkende kracht werd. Regelmatig pikte hij zijn doelpuntjes mee, zij het niet met die grote frequentie als in de jeugd. Opmerkelijk was wel, dat René Pas in bijzondere duels scoorde. Zoals een oefenwedstrijd in het Zuiderpark tegen Borussia Dortmund, waar hij de beroemde West-Duitse keeper Hans Tilkowski paseerde.

En scoorde in de Kuip tegen Feyenoord. Intussen werkten gedurende zijn diensttijd optredens met het Nederlands Militair Elftal en de nationale ploeg van de Koninklijke Luchtmacht met tal van nationale topspelers onder leiding van de latere bondscoach Jan Zwartkruis ook louterend. Het was de aanloop naar een periode, waarin hij werkelijk tot volle bloei kwam. In Amerika, waar ADO als de San Francisco Golden Gate Gales in een promotietour voor het soccer tegen gereputeerde clubs uit Europa en Zuid-Amerika speelde.

'Scoren in het Astrodome in Houston tegen het Braziliaanse FC Bangu. Dat was een regelrechte sensa-

tie door alles wat er gebeurde. Na mijn doelpunt klonken er allerlei geluiden, het scorebord ging flitsend aan en uit. Dat hadden wij nog nooit meegemaakt. En dan speelden wij in Houston voor het eerst overdekt en op kunstgras.' Allemaal nieuwe ervaringen, die kennelijk zo inspirerend werkten op René Pas, dat hij vervolgens tijdens de trip in nog eens drie wedstrijden scoorde. 'Ik verkeerde werkelijk in bloedvorm. Toen deed Happel ook die uitspraak, waarmee hij mij vergeleek met Cruijff en mij op dat moment zelfs beter vond.'

Zo maakte René Pas intensief onderdeel uit van het ADO, dat onder Happel uitgroeide van een tobbende Eredivisionist tot structurele subtopper. Met toch een tussenjaar, waarin de club hem uitleende aan de Heemsteedse eerstedivisionist RCH. 'Men vond dat beter voor mij, dus deed ik dat maar. Gelukkig ging ik niet alleen, maar met Jan Villerius en Chris Croes. En daar maakte ik toch weer heel bijzondere dingen mee. Wij kregen te maken met een heel ijdele trainer. Piet Peeman, docent op het CIOS in Overveen, een man net en strak in het pak, die indruk wilde maken. En ook tactisch sterk was, hoor. En bij één van de eerste trainingen maakten wij kennis met een zeventienjarig jochie. Die schoffelde al meteen Jan Villerius zwaar onderuit. Dat joch bleek Johan Neeskens te zijn. Werkelijk een groot talent, dat zonder mededogen iedereen tegemoet trad. Ik zat toen overdag bij de PTT, waar ook Herman Choufoer, de voorzitter van ADO, werkte. Ik heb hem meteen getipt. Een speler, die ADO blindelings moest vastleggen. Maar ja, Ajax zat al op het spoor van Neeskens.'
Terug bij ADO bleek Happel te zijn vertrokken naar Feyenoord. De Tsjechoslowaak Vaclav Jezek was de opvolger. 'Een heel ander type. Echt een Oostblokman van discipline, ging geordend te werk en wilde dat de spelers dit ook gingen doen. Wij kregen schriftjes, waarin wij oefeningen moesten schrijven en thuis uit ons hoofd leren. En als Jezek dan zei 'Oefening 1' moesten wij

Op het jeugdtoernooi van Rapid Wien. René Pas staande zevende van rechts.

zwaaibewegingen maken met de armen. Zei-ie ‘Oefening 2’, dan moesten wij kniebuigingen maken. En dat ging zo door. Maar ja, figuren als Aad Mansveld en Theo van der Burch zagen die methode totaal niet zitten. En weet je, wij moesten zelfs oefeningen doen op muziek. Dan moest assistent-trainer Rob Baan ergens vanuit een hokje de muziekinstallatie bedienen en hup wij de oefeningen ritmisch uitvoeren. Maar ach, het heeft even geduurd. Was wel bijzonder om mee te maken. Maar hoe anders dan Happel, die meer uit intuïtie handelde, vond ik Jezek wel een vakman. Hij was uiterlijk heel aardig, minzaam, correct, maar kon naar spelers toe spijkerhard zijn.’

Voor RCH in actie tegen SVV.

Duidelijk is, dat Happel bij René Pas een dikke streep voor had. Vanaf de eerste seconde sinds de Oostenrijker het Zuiderpark betrad. Pas’ toelichting maakt duidelijk waarom. ‘Happel had als speler al een geweldige naam. Hij was de stopperspil van het toen grote Rapid Wien, was speler van het Oostenrijkse elftal dat deelnam aan de WK’s van 1954 en 1958. Zonder dat Oostenrijk de wereldtitel won werd Happel toch de ‘Weltmeister genoemd. En dan kwam die man naar ADO, zijn eerste club als trainer. Bij de eerste training verscheen hij helemaal in het maagdelijk wit. Dat maakte al indruk op de spelers. Het eerste, wat wij moesten doen was op een bal gaan zitten. ‘Gut blicken’ zei hij ons. Vervolgens legde hij tien ballen op de rand van het strafschopgebied. Achteloos trapte hij negen van de tien ballen in het doel, Martin van Vianen wist niet waar hij zoeken moest. Nou, dat maakte indruk op ons als spelers. Die indruk werkte door, ging eigenlijk nooit meer weg. Happel is al jaren dood, ik ben 77 en nog voel ik wat ik toen voelde. Ongelooflijk!’

‘En nogmaals Jezek was ook een vakman, hoor. Maar anders. Na Jezek maakte ik dan nog Evert Teunissen mee als trainer bij FC Den Haag. Panda noemden wij hem vanwege zijn witgrijze haar op zijn schedel en het lichtzwarte aan de zijkanten. Een aardige man, maar op de oudere spelers maakte hij niet zo veel indruk. Wel op de jonge spelers. Ik ben na FC Den Haag naar FC Vlaardingen gegaan, maar daar was het allemaal zo veel minder dan ik gewend was. Qua organisatie, spelersmateriaal en uiteindelijk ook qua financiële organisatie. Zat daardoor vaak met de vakbondsadvocaat te praten. Ik ben uiteindelijk nog een tijdje gaan spelen voor de ADO-amateurs. Daar trainde ik ook jeugd’.

Het blijkt de overgangsfase van zijn spelersloopbaan naar die van trainer te zijn. Een indrukwekkende rij amateurclubs in de Haagse en Westlandse regio diende René Pas als trainer, een vak waarin hij zijn ei lekker kwijt kon. En dit, hoewel hij zeker niet de gemakkelijkste clubs uitkoos. Zoals Kranenburg, waar hij vier jaar verbleef. Pas, het principiële Pietje Precies bij de vrije Haagse jongens? Pas: ‘Van meet af aan heb ik aangegeven hoe ik het wilde. Zij keken wel op, maar hielden zich allemaal keurig aan de afspraken die vooraf waren gemaakt, hoor! Ik had het naar mijn zin en zij ook. Dat verklaart, dat ik er zo lang zat. Laakkwartier, ook een fijne club. Daar kwam ik ook nog een keer terug als trainer. En onlangs was ik er vanwege de viering van het honderdjarig bestaan. De Westlandse clubs die ik trainde, Verburch en Naaldwijk, waren ook fijne verenigingen. Die hadden alles prima voor elkaar. Mijn periode bij VUC vond ik wat minder (ondanks kampioenschap en promotie, met in tweede seizoen degradatie, red.). Tsja, Die Haghe is als het ware mijn tweede huis geworden. Ik kom er vaak, het is een club die heel duidelijk in de lift zit. Goede organisatie, prettige mensen, over de duizend leden inmiddels. Een jeugdafdeling die draait als een klok, volop vrouwen en meiden die er voetballen en het eerste van de mannen doet het leuk. Zo veel leden, hoewel die club op een uithoek als Ockenburgh zit.’

Organiseren zit René Pas ook in het bloed. Hij spande zich bij ADO Den Haag in voor oud-spelers. Inspanningen, die vaak uitmondden in worstelingen met de leiding over faciliteiten. Hij haalde Harry Heijnen nog eens terug, toen deze in bijna terminale fase verkeerde. Met zijn makkers van toen was René Pas aanwezig bij uitvaarten van overleden teamgenoten en hield er ook een toespraak. Hij bezocht Ton Thie in Gambia. En hield zich intensief bezig met die reünie, op de dag exact vijftig jaar na het vertrek voor die onvolprezen toer naar de Verenigde Staten tijdens de ‘Summer of Love’ in 1967. Met

René Pas (rechts op de schouders) als trainer van Naaldwijk na het winnen van de Westland Cup.

als klap op de vuurpijl, dat het gezelschap die dag in de Sportcampus Zuiderpark de middenstip van het oude Zuiderpark daar als onuitwisbaar erfstuk mocht onthullen. Juist die eigenschappen als initiatiefnemer, interesse in organisatie en zijn jarenlange ervaring als trainer hadden toch behalve het lidmaatschap van de Ledenraad van HFC ADO Den Haag moeten leiden tot een kader-, sterker bestuursfunctie bij ADO Den Haag, waarvan hij een frequent volger is en vaak als onderwerp van gesprek kiest als analyticus bij Haaglanden Voetbal TV? Hij knikt bevestigend, maar zucht tegelijk: ‘Ik snap wat je bedoelt. Maar ja, tot aan mijn zestigste was ik trainer. Daarvoor voetballer. Altijd druk aan één stuk door. Daarna wilde ik tijd voor mezelf, voor mijn familie en andere leuke dingen doen. Zo’n bestuursfunctie vergt veel, zeker met mijn instelling. Daarom zag ik dat niet zo zitten. En dan nu met mijn zorgen over de gezondheid, zit het er helemaal niet meer in. Maar ik blijf geïnteresseerd, blijf de wedstrijden volgen, kom op vergaderingen en stel daar ook mijn vragen als ik daartoe aanleiding zie.’

‘De toekomst? Laat ik in de eerste plaats zeggen: blij dat de club is gered. Maar hoe het met het eerste elftal gaat en de organisatie? Ik weet het niet, weet niet wat de club precies wil. Wat zijn de plannen, hoe wordt daar inhoud aan gegeven? En wat ik voor HFC ADO Den Haag zou willen doen? Zou met wat oud-spelers rond willen kijken op de velden en tips geven. Maar ja, wil men dit wel van oude spelers, die naar de tachtig lopen? Wat ik mooi zou vinden is een functie van gastheer bij de ontvangst van de tegenpartij en de gasten bij wedstrijden van ADO 1. Samen met nog wat oud-spelers. Ik denk, dat de gasten het op prijs zullen stellen een praatje met ons als oude ADO’ers te kunnen maken. Dat zou ik graag willen doen zolang het mij is gegeven’.

Frans Leermakers

René Pas zoals Dik Bruijnestein hem zag.

LOOPBAAN IN CIJFERS

Geboren: 22-06-1945 in Den Haag
In de jeugd gespeeld bij
De Valkeniers, Spoorwijk, Duinoord en ADO

Profloopbaan
1962-1968 ADO (trainer Ernst Happel)
1968-1969 RCH (trainer Piet Peeman)
1969-1971 ADO (trainer Vaclav Jezek)
1971-1973 FC Den Haag (trainer Vaclav Jezek en Evert Teunissen)
1973-1974 FC Vlaardingen (trainer Jan van Baaren)

Competitiewedstrijden voor ADO en FC Den Haag
1962-1971 ADO 96 wedstrijden, 16 doelpunten)
1971-1973 FC Den Haag 28 wedstrijden, 4 doelpunten)

Na profloopbaan
Nog korte tijd gespeeld bij ADO (amateurs)

Interlands gespeeld voor Jong Oranje, Nederlands Luchtmachtelftal en het Nederlands Militair Elftal

Trainersloopbaan
Begonnen met jeugdelftallen bij ADO
1976-1977 Postalia
1977-1979 Randstad Sport
1979-1983 Kranenburg
1983-1987 Laakkwartier
1987-1992 Verburch
1992-1995 VUC
1995-1997 Naaldwijk
1999-2002 Die Haghe
1992-1994 RVC Rijswijk
1994-1995 Laakkwartier

Prijzen als trainer
1993-1994 kampioen
derde klasse B zondagamateurvoetbal (met VUC)
1995-1996 Winnaar Westland Cup (met Naaldwijk)

DOELPUNTEN VOOR ADO EN FC DEN HAAG

01-01-1964	ADO-Quick 3-0 (oefenduel, op terrein Archipel)	1 doelpunt
07-05-1964	ADO-GVAV 1-1	(1 doelpunt)
09-081964	ADO-Borussia Dortmund (WDI) 1-1 (oefenduel),	1 doelpunt
06-12-1964	SVV-ADO 2-4 (beker),	1 doelpunt
04-07-1965	Malmö FF (Zwe)-ADO 2-1 (Intertoto),	1 doelpunt
10-07-1965	ADO-Malmö FF (Zwe) 1-1 (Intertoto),	1 doelpunt
14-09-1965	ADO-La Gantoise (Bel) 4-3 (oefenduel),	1 doelpunt
04-09-1966	ADO-Elinkwijk 6-1,	1 doelpunt
25-09-1966	ADO-FC Twente 2-1,	1 doelpunt
29-01-1967	ADO-NAC 4-3,	1 doelpunt
04-02-1967	Feyenoord-ADO 1-1,	1 doelpunt
19-02-1967	ADO-DWS 1-0,	1 doelpunt
nn-nn-1967	ADO-Finnspangs (Zwe) 7-0 (oefenduel),	2 doelpunten
07-06-1967	FC Bangu (Bra)-ADO 2-4 (Houston, VS),	1 doelpunt
13-06-1967	Cerro Montevideo (Uru)-ADO 2-2 (New York, VS),	1 doelpunt
18-06-1967	Shamrock Rovers (Ier)-ADO 3-4 (Lynn, VS),	1 doelpunt
21-06-1967	Glentoran (N-Ier)-ADO 1-6 (Detroit, VS),	1 doelpunt
19-11-1967	ADO-Sparta 2-0,	1 doelpunt
04-02-1968	ADO-DOS 5-1,	2 doelpunten
30-07-1969	ADO-Sparta Praag 1-0,	1 doelpunt
01-03-1970	ADO-DOS 4-1 (beker),	1 doelpunt
15-03-1970	ADO-NAC 5-0,	1 doelpunt
26-04-1970	GVAV-ADO 0-2,	1 doelpunt
17-05-1970	NEC-ADO 0-3,	2 doelpunten
19-08-1970	ADO-RVC 2-0 (oefenduel),	1 doelpunt
28-02-1971	ADO-Feyenoord 2-0,	1 doelpunt
21-03-1971	ADO-NEC 3-1,	1 doelpunt
18-04-1971	ADO-AZ 3-0,	1 doelpunt
04-08-1971	HVC-FC Den Haag 1-2 (oefenduel),	1 doelpunt
11-08-1971	PEC Zwolle-FC Den Haag 0-6 (oefenduel),	1 doelpunt
12-09-1971	Sparta-FC Den Haag 5-2,	1 doelpunt
19-09-1971	FC Den Haag-Excelsior 3-0,	1 doelpunt
09-04-1971	FC Den Haag-DWS 2-0,	1 doelpunt
28-01-1972	FC Den Haag-De Volewijckers 2-1 (beker),	1 doelpunt
07-03-1971	FC Den Haag-GA Eagles 2-0,	1 doelpunt

Hoogstandje van René Pas tegen Elinkwijk.

Jan van Beveren is René Pas iets te snel af.

René Pas brengt doelman Peter van de Merwe van NAC in de problemen.

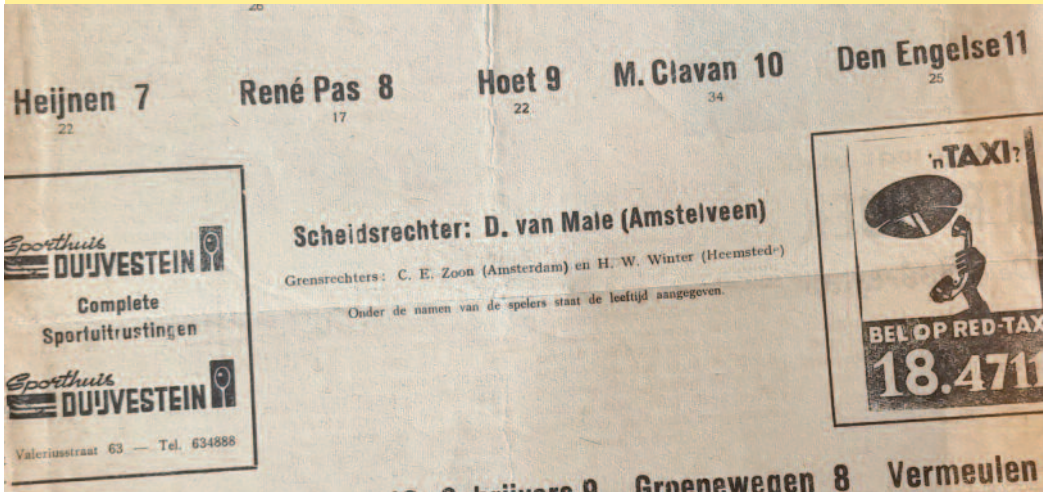

Zeventien jaar en dan al in de basis van ADO 1.

MEDEDELINGEN

LAATSTE ADO DEN HAAG POST VAN 2021-2022

Deze uitgave van ADO Den Haag Post is de laatste van het seizoen 2021-2022. In juli verschijnt het maandblad niet. Eind augustus komt de eerste ADO Den Haag Post van 2022-2023 uit. De redactie rust dus een maandje uit om vervolgens vol elan er tegen aan te gaan. Met twee nieuwe redactieleden. Danny Verbaan en Glenn Duijzer hebben toegezegd voor dit blad te gaan schrijven. In deze uitgave al een artikel van de hand van Danny Verbaan over de twee landskampioenschappen, die ADO behaalde in de jaren veertig.

HERKOZEN

Rob Guffens (foto) gaat door als penningmeester van HFC ADO Den Haag. Hij was statutair aan de beurt om af te treden en stelde zich herkiesbaar. De Ledenraad stemde daarmee in tijdens de vergadering die op 13 juni jl. werd gehouden. Ook de Financiële Commissie, bestaande uit Dansco van den Burg en Wim van Laar, werd herkozen. Hetzelfde gold voor de Commissie van Beroep, die wordt gevormd door Michiel Mulder, Joost Nicasie en Ruud Schutte. In deze vergadering werd de contributie voor het seizoen 2022-2023 vastgesteld op €132 voor 65-plussers en € 184 voor leden onder 65 jaar.

DEBUUT IN JONG ORANJE

Hugo Wentges verdedigde op 7 juni in Almere het doel van Jong Oranje tegen Gibraltar. Hiermee maakte hij zijn debuut voor het team van bondscoach Erwin van de Looi. Hugo behoefde niet te vissen, want oranjehemden wonnen met 6-0. Jong Oranje plaatste zich hiermee voor het eindtoernooi van het EK, dat in de zomer van 2023 wordt gespeeld in Georgië en Roemenië. Proficiat, Hugo!

GOUDEN WAARDERINGSSPELD

Frans Leermakers ontving tijdens de 88e Ledenraadsvergadering de gouden waarderingsspeld van de KNVB voor al zijn activiteiten, die hij bij HSV ADO en HFC ADO Den Haag heeft verricht gedurende de ruim vijftig jaar. Kees Wenneker speldde hem de onderscheiding als zijn functie van ambassadeur van de voetbalbond op. Voorzitter Harm de Boer overhandigde de decorandus namens de vereniging een bos bloemen.

Finn van Breemen

Emre Ates

Rafaël Struick

Aiman Achemlal

Nino Noordanus

Kaj van Houwelingen

ZES TALENTEN GECONTRACTEERD

Opnieuw zijn talenten uit de opleiding vastgelegd. Het gaat om Finn van Breemen, Emre Ates, Rafaël Struick, Aiman Achemlal, Nino Noordanus en Kaj van Houwelingen. Van hen maakten Van Breemen en Struick op 6 mei in de uitwedstrijd tegen Emmen al hun debuut in het eerste elftal. Ates, Achemlal en Noordanus kwamen in het afgelopen seizoen uit voor ADO Den Haag onder 21 en Kaj van Houwelingen voor ADO Den Haag onder 18.

DJENNAH CHERIF: WK ONDER 17 MET MAROKKO

Het is Djennah Cherif gelukt zich met het Marokkaanse meidenteam de eindronde van het WK onder 17 te bereiken. Daarvoor was wel een slopende serie strafschoppen nodig in beslissende kwalificatieduel met Ghana. Het WK onder 17 vindt plaats in India van 11 tot en met 30 oktober. Proficiat, Djennah!

BIJGETEKEND

Kayra Nelemans, Pleun Raaijmakers, Ilham Abali en Kirsten van de Westeringh (foto) verlengden hun contract bij ADO Den Haag Vrouwen. Daarentegen vertrekken Maaike van der Klink en Akke van den Born. Van der Klink gaat studeren en voetballen in Amerika. Zij sluit zich aan bij FIU Panthers in Miami. Zij gaat In Florida de studie Global Affairs volgen. In Leiden volgde zij de studie Internationale Politiek.

BREINBURG BLIJFT

Gregor Breinburg blijft bij ADO Den Haag. Hij ondertekende een overeenkomst, waarmee hij nog een jaar in het geelgroen zal zijn te bewonderen.
De 30-jarige middenvelder kwam in de zomer van 2021 over van De Graafschap. Bij ADO Den Haag kwam hij tot 28 wedstrijden. Een totaal, dat fors hoger had kunnen zijn, als hij niet door slepend blessureleed geruime tijd aan de kant moest vertoeven.

TECHNISCHE STAF 2022-2023

- Albert van der Dussen (Academie Directeur)
- Falco van den Eijnden (Operationeel Manager)

- Gerard van Ruitenburg (technisch coördinator middenbouw)
- Dennis van der Ing (technisch coördinator onderbouw)

- Onder 21: Giovanni Franken (trainer), Ronald Samson (assistent)
- Onder 18: Frans Danen (trainer), Levi Schwiebbe (assistent)
- Onder 17: Marciano Nonneman (trainer), Xander Vos (assistent)
- Onder 16: Revy Rosalia (trainer), Kees Brouwers (assistent)
- Onder 15: Levi Schwiebbe (trainer), Tayeb Belhaddad (assistent)
- Onder 14: Nino Ninaber (trainer), Randy de Jong (assistant)
- Onder 13: Kevin Compier (trainer), Danny Haasnoot (assistent)
- Onder 12: Jorik van Adrichem (trainer), Reinier van Loon (assistent)
- Onder 11: Mark Wasmus en Bas Oomens (trainers)
- Onder 10: Roy de Geus (trainer), Casper Knoester (assistent)

- Dominique Ebben (performance trainer)
- Ted de Man (performance trainer)
- Arjan van der Kaaij (keeperstrainer)
- Jack Morauw (keeperstrainer)
- Nick Boere (soccerLAB/videoanalyse)
- Thomas van der Pijl (topsportbegeleider)
- Thijs Rentier (topsportbegeleider)

NIEUW

Nieuw bij de ADO Den Haag Vrouwen is Lysanne van der Wal. De 24-jarige verdedigster komt van FC Twente, waarmee zij onlangs landskampioen werd. Eerder speelde zij bij Heerenveen en het Duitse BV Cloppenburg.

NOG VIER NIEUWEN

Na Max de Waal van Jong Ajax legde ADO Den Haag nog vier nieuwe spelers vast. Technisch manager Daryl Janmaat verwelkomde achtereenvolgens Daryl Werker, de 28-jarige centrale verdediger van Roda JC (foto), Abdel Belardi, de 20-jarige aanvaller van Feyenoord onder 21 en jeugdinternational, Gylermo Siereveld, een 20-jarige verdediger van NAC Breda en Dirk Carlson, 44-voudig international en afkomstig van FC Erzgebirge Aue, dat vorig seizoen uitkwam in de Tweede Bundesliga in Duitsland.

MET ORANJE O20 IN FRANKRIJK

Liz Rijsbergen (rechts op de foto) en Louise van Oosten (links) waren met Oranje onder 20 in het Franse Aubagne voor het toernooi om de Sud Ladies Cup. In de eerste wedstrijd verloren de jonge oranjedames met 1-0 van Mexico. Frankrijk was de volgende tegenstander en die won met dezelfde cijfers. De laatste wedstrijd tegen de Verenigde Staten was vrijdag 1 juli. De Oranjemeiden bereiden zich voor op het WK, dat plaatsvindt van 10 tot 28 augustus in Costa Rica.

BIJEEN IN HALVE MAAN

Voor het eerst sinds de periode van coronamaatregelen uitbrak, in maart 2020, kwam de Club van Ereleden en Leden van Verdienste van HFC ADO Den Haag weer bijeen. Dit geschiedde in de Halve Maan in Rijswijk, het etablissement van Harry Ballemaker. De gastheer schonk de aanwezigen het boek over zijn leven. Hij kon direct beginnen aan een signeersessie.

DAISY DE ZWART: ‘IK VIND HET MOOI TE SPELEN VOOR MIJN EIGEN CLUPPIE’

MENIG ADO DEN HAAG-FAN ZAL ERVAN HEBBEN GEDROOMD: IN **DE FINALE** VAN DE NACOMPETITIE ZELF DE **BESLISSENDE STRAFSCHOP** MOGEN NEMEN. ALLEEN DAISY DE ZWART WAS DAAR OOK **OP VOORBEREID,** WANT DE SPITS VAN DE MEIDEN ONDER 16 ZAT BIJ **ADO DEN HAAG-EXCELSIOR** OP DE TRIBUNE IN HAAR EIGEN WEDSTRIJDSHIRT.

Een zomer geleden verruilde Daisy de Zwart het jongensteam van Wilhelmus onder 14 voor het jongste meidenteam van ADO Den Haag Vrouwen. Zij kijkt met plezier terug op haar eerste seizoen in het geel en groen. 'Het was een mooi seizoen en een mooie ervaring om te spelen voor mijn eigen cluppie. Ik speelde in een heel leuk team met een goede staf en heb veel geleerd.

Zij begon met de ambitie om in het veld meer acties te maken. 'Dat is wel uitgekomen. Ik kwam veel aan de bal, leerde rust en overzicht te houden en kwam zo ook tot acties.' Dat er in de competitie tegen goede jongensteams vaker werd verloren dan gewonnen, was voor Daisy 'wel eerst wennen. Maar van spelen tegen fysiek sterkere jongens word je wel sterker. Wij zijn steeds blijven strijden en ik vind het best knap dat wij daardoor ook goede resultaten behaalden.' Behalve bij ADO Den Haag trainde Daisy ook vaak op zondag bij voetbalschool Skillmoves Academy, onder anderen onder de toevallig eveneens net bij ADO Den Haag begonnen Tyrese Asante. 'Omdat hij ook rechtsachter is, heb ik veel van hem opgestoken.'

Daisy de Zwart als opkomende back in actie tegen Vredenburch JO15.

Ander niveau

Tot haar overgang naar ADO Den Haag speelde Daisy - eerst bij RKDEO, daarna bij Wilhelmus - altijd in jongensteams. Wat vond zij anders aan het spelen met meiden? 'Het is een ander niveau. Je speelt hier alleen met meiden die heel goed zijn. Anders zouden zij niet voor ADO spelen. En de onderlinge band met de meiden is beter. Bij de jongens werd je nog wel eens gedwongen een bal snel te passen. Hier speel je best vrij.'
Met haar prestaties bij ADO Den Haag kwam Daisy op de radar van Zeist voor Oranje onder 15. Voor de laatste interlands van het afgelopen seizoen stond zij op de standby-lijst. Eerder kwam zij wel in actie in een oefenwedstrijd tegen FC Twente. 'Ik ben toen ingevallen als spits, gaf een assist en scoorde bijna.'

Opkomende back

Behalve speler is Daisy ook supporter van ADO Den Haag. 'Ik ga al van jongs af aan met mijn vader en broer naar de wedstrijden. Ik kijk dan ook hoe de mannen het in een wedstrijd neerzetten. Door naar Tyrese te kijken, kan ik leren hoe je speelt als opkomende back.' In haar eigen wedstrijdshirt (met rugnummer 46) had zij waarschijnlijk niets liever gedaan dan ADO Den Haag tegen Excelsior toch nog naar de Eredivisie schieten.
Helaas zat dat er niet in. 'De afloop was vreselijk.'
Daisy blijft het komende seizoen voor de meiden onder 16 actief. Hoe lang duurt het nog voor zij het veld van het Cars Jeans Stadion betreedt? 'Ik denk dat ik na de onder 16 nog twee jaar bij onder 17 speel, dan een jaar bij de beloften, dus over vier jaar. En hopelijk zelfs eerder!'

Roeland Gelink

TERUGBLIK ADO 1

KOMEN, GAAN EN BLÍJVEN...

De eerste training onder Dirk Kuijt.

Een andere terugblik dan gebruikelijk. Geen wedstrijdflitsen, maar alles wat in en rond het eerste elftal gebeurde in de afgelopen weken na ADO Den Haag-Excelsior, de wedstrijd met een afloop, die de club in diverse opzichten achteruit wierp.
Maar al direct na die gedenkwaardige wedstrijd op 29 mei wierpen ontwikkelingen ook hun schaduw vooruit. Dirk Kuijt zou trainer worden. Grote verbazing over een bericht, dat een groot waarheidsgehalte zou bevatten. Enkele dagen later presenteerde de club haar nieuwe trainer. Een gekwalificeerde trainer met een spelersloopbaan als een jongensboek. Met hoofdstukken als de jeugd bij Quick Boys, het eerste profavontuur bij FC Utrecht (in plaats van ADO Den Haag!), vervolgens Feyenoord, Liverpool, Fenerbahce en Feyenoord, waar hij als het ware hoogstpersoonlijk tekende voor de jarenlang verbeide landstitel. En dan magnifieke tijden met Oranje, waarvoor hij liefst 104 keer actief was. Maar ja, als trainer nog weinig, eigenlijk te verwaarlozen ervaring. Feyenoord onder 18, dat was het. Bovendien niet alle ex-toppers verstaan de kunst van kennisoverdracht. Implementatievermogen lijkt meer voorbehouden aan voetbalprofs die ook beschikken over ervaring in het onderwijs. Daarvan zijn Aad de Mos, Co Adriaanse en Louis van Gaal lichtende voorbeelden. Dus dient Kuijt het voordeel van de twijfel worden gegund.
Hetzelfde geldt voor Daryl Janmaat. Vanaf nu geen speler meer, maar technisch manager. Mooie ervaring als speler, begonnen bij TONEGIDO, daarna opgeleid bij Feyenoord en ADO. Gespeeld voor ADO Den Haag amateurs, snel doorgestoten naar het eerste van de proftak. Een basis voor de loopbaan die leidde via Heerenveen, Feyenoord, Newcastle United en Watford om te eindigen waar de profloopbaan begon: bij ADO Den Haag. En ondertussen ook een prachtige tijd vertoeven in Oranje, waarvoor hij 34 keer uitkwam. Dus, over een netwerk beschikt hij. Of hij ervan adequaat gebruik maakt zal de toekomst leren.

Kuijt met de zeer ervaren assistent John Metgod.

Zowel Kuijt als Janmaat kunnen altijd terecht bij John Metgod, ADO's voormalige technisch manager, die terugkeert als assistent-trainer. Metgod kan bogen op een gigantische schat aan ervaring. Als speler draafde hij op voor Haarlem, AZ'67, Real Madrid, Nottingham Forest, Tottenham Hotspur en Feyenoord. Als trainer, assistent of technisch manager diende hij een indrukwekkende rij clubs (Excelsior, Feyenoord, Portsmouth, Derby County, Brighton & Hove Albion, Colorado Rapids (VS), Granada, Nottingham Forest, Verenigde Arabische Emiraten en Al Harzm Rass. En hij speelde 21 maal voor Oranje. Weer een cv om u tegen te zeggen.

Sem Steijn is inmiddels bezig aan de voorbereiding bij zijn nieuwe club FC Twente. Samy Bourard vond in Israël (Hapoel Hadera) een nieuwe club. Hervé Matthys keerde terug naar België om de defensie van Beerschot te gaan

'Blijver' Thomas Verheydt lijkt onder de indruk, als John Metgod zich breed maakt.

leiden. Ricardo Kishna gaf de wens te kennen over te stappen naar een nieuwe club. Ja, bij zulke berichten begint het te kriebelen. Als dat zo doorgaat, wat blijft er dan nog over? Ach, alertheid is constant op haar plaats, maar er ontstaat veelal te snel paniek over een veronderstelde leegloop. Wat wel hoe dan ook te betreuren is, dat de meest creatieve speler uit de opleiding Benjamin Reemst plotsklaps vertrok naar FC Dordrecht. Er moet toch leergeld zijn betaald met toch wel heel erg gemakkelijk vertrokken voorbeelden als Jerdy Schouten (investeerde in zichzelf door naar Telstar te gaan en via Excelsior in de Serie A bij Bologna en Oranje terechtkwam), Rody de Boer (Telstar, De Graafschap, Roda JC), Lance Duijvesteijn (Helmond Sport, Almere City FC) en Lorenzo van Kleef (uitgeleend aan Eindhoven, daarna Quick Boys en nu Jong Sparta). Goed kijken, inschatten en oordelen wat er in de eigen achtertuin rondloopt is echt aan te bevelen. Dat geldt – voor zover mogelijk – ook voor bewapening tegen voortijdig weghalen van talenten zoals nu is gebeurd met bijvoorbeeld Lynden Edhart (talent van Onder 18, die naar Jong FC Utrecht gaat), Ilias Bardi (van Onder 17 naar FC Utrecht onder 18) en Hasan Ayyildiz (van Onder 15 naar Ajax). Natuurlijk, niet alle boven het maaiveld uitstekende talenten zijn van een vertrek af te houden, maar toch… Een listige taak, waarvoor Daryl Janmaal en Academydirecteur Albert van der Dussen zich geplaatst zien en daarbij alle steun en goede adviezen alleszins op zijn plaats zijn. Het is zo zonde, als in volle bloei van hun ontwikkeling zijnde talenten vertrekken, voordat zij het eerste goed en wel hebben bereikt.
Hoe dan ook, Thomas Verheijdt blijft. ADO's succesrijkste kanonnier sinds de invoering van het betaald voetbal in 1954 ondertekende zelfs een contract voor drie jaar. Het nieuws hierover kende grote impact. Opluchting en blijdschap. Optimisme over de kansen voor het nieuwe voetbaljaar, al moet in dit opzicht wel worden gewaakt voor overdrijving. Ook Thomas is maar een mens, al dichten velen hem bij voorbaat een heldenrol toe. Maar ja, overdrijven en uitvergroten, daartoe gaat men over het algemeen snel over. In de voetballerij en ommelanden is een speler behoorlijk snel een held of een miskoop. Goed werk was de verlenging van het contract van Tyrese Asante. Vorige zomer overgekomen van de jeugd van Quick, oorspronkelijk bestemd voor ADO Den Haag onder 21. Toen ging ADO Den Haag gebukt onder zware onzekerheid over de toekomst en de financiën.

Daryl Janmaat in zijn nieuwe rol van technisch manager bij de ondertekening van het opengebroken en verlengde contract met Tyrese Asante.

Aankopen doen was een groot taboe. Een situatie, waarbij jonge spelers beseften dat hun kans op het eerste elftal daar was. Een oefenwedstrijd van Onder 21 bij Halsteren vormde voor hen een heuse inspiratiebron. En warempel, Asante werd prompt overgeheveld naar de hoogste selectie van toenmalige trainer Ruud Brood. En kwam regelmatig aan de bak. De mooie ontwikkeling, die Asante doormaakte, vormt het bewijs, dat er niet altijd primair moet worden gedacht aan aankopen om de eerste selectie op niveau te brengen. Aankopen worden merkwaardig genoeg direct bestempeld als versterkingen. Nuchter gesteld moet dit eerst nog blijken. Daarom ook dit pleidooi om à priori te kijken wat je in huis hebt. De van Ajax gehuurde Max de Waal roept herinneringen op aan de eerste competitiewedstrijd van ADO Den Haag in het voorbije seizoen. Hij ontpopte zich als de lastigste aanvaller van Jong Ajax, dat overigens met 2-0 werd verslagen. Het was de wedstrijd, waarin Thomas Verheijdt

De van Ajax gehuurde Max de Waal.

als invaller debuteerde in ADO 1 en prompt ook een begin maakte met zijn uiteindelijke massaproductie. Overigens werd De Waal vorig seizoen door Ajax ook verhuurd aan PEC Zwolle, dat hij met zijn inbreng uiteindelijk niet kon behoeden voor een afdaling naar de Keuken Kampioen Divisie.

Luuk Koopmans: fit en wel op de eerste training.

Tja, dit is de laatste ADO Den Haag Post van 2021-2022, maar de eerste trainingen van 2022-2023 zijn al weer achter de rug. Bij de opleiding begon het eerste blok van de voorbereiding al op maandag 20 juni, de eerste oefenduels zijn ook al gespeeld. ADO 1 werkte de eerste training af op zondag 26 juni. En dat gaat tegenwoordig gepaard met heel veel officieus ceremonieel.
Veel aanhangers, veel geelgroene rook, iedereen blij en optimistisch. De voorbereiding wordt vaak beschouwd als de mooiste tijd van het jaar. Logisch, alles gaat ongedwongen, iedereen krijgt zijn kans, iedereen is optimistisch. Om straks terug te keren in de realiteit van

De contracten tussen Hommerson Casino en ADO Den Haag zijn ondertekend. Van links naar rechts: Edwin Reijntjes (algemeen directeur ADO Den Haag), Remco van den Berg (CEO Hommerson Casino) en Jesper van den Bosch (commercieel manager ADO Den Haag).

HOMMERSON NIEUWE HOOFD- EN SHIRTSPONSOR

Hommerson Casino fungeert de komende drie seizoenen als hoofd- en shirtsponsor van ADO Den Haag. Het casinobedrijf was al eerder shirtsponsor en wel van 2003 tot en met 2005. Hommerson heeft sinds twee jaar al een speellocatie in het stadion.

bevestigd optimisme of de consequentie van terugvallen naar reserverol of Onder 21, waar Giovanni Franken terug is waar hij was gebleven in de opbouw van zijn trainersloopbaan. Het hoofdtrainerschap was een onverwacht en ongekend uitstapje, dat net niet werd gelardeerd met een groot succes, maar wel zeer leerzaam bleek.
Tot genoegen kon bij de eerste training worden geconstateerd, dat Luuk Koopmans er weer bij is. Hij was op 25 januari in de uitwedstrijd tegen Excelsior bij zijn eerste de beste redding zo ongelukkig een schouderblessure op te lopen, dat operatief moest worden ingegrepen. Een gebeurtenis, die de loopbaan van zijn vervanger Hugo Wentges een katapultachtige impuls bezorgde en hij inmiddels al debuteerde in Jong Oranje. Zo kan het gaan in een carrière van een doelman.

Trouwens, een andere doelman, Youri Schoonderwaldt, is inmiddels verkast. Hij zocht eerst zijn heil bij Quick

Joeri Impens van B!ingoal in het stadion, dat de naam van zijn bedrijf krijgt.

B!NGOAL STADION IS DE NIEUWE NAAM

ADO Den Haag speelt vanaf augustus in het B!ngoal Stadion. De club is met het Belgische kansspelbedrijf een verbintenis aangegaan voor drie jaar. Vanaf medio augustus zal de nieuwe naam vanaf het dak boven de hoofdingang van het stadion te zien zijn. Het is de derde sponsornaam van ADO's onderkomen. Van 2010 tot 2017 was de naam Kyocera Stadion en van 2017 tot 2022 het Cars Jeans Stadion. Tot 2025 zal de naam Bingoal Stadion zijn. B!ngoal, waarin Hommerson een commercieel belang in heeft, fungeert als shirtsponsor van de Belgische voetbalclub SK Lommel en is bij onze Zuiderburen ook actief in de wielersport.

Boys, maar er deed zich de gelegenheid voor zijn profloopbaan voort te zetten bij Sparta. Lorenzo van Kleef, vorig seizoen actief bij Quick Boys, komt nu uit voor Jong Sparta in de tweede divisie. En wie ook een tijdje voor velen van de radar leek verdwenen, Marius van Mil, was eveneens weer in actie te zien bij de eerste training. Daarentegen geen Eljero Elia, die tegen De Graafschap thuis uitviel, en mogelijk niet meer als voetbalprof in actie komt. En het vertrouwde gezicht van Dino Nunes ontbrak op Sportpark Prinses Irene in Rijswijk. De verzorger zorgt tegenwoordig voor wrijving bij Sparta.
En zal zo blijven, komen, gaan en blijven. Ook in de nieuwe voetbaljaargang.

TACHTIG JAAR GELEDEN…

TWEE KAMPIOENSTITELS EN VEEL TUMULT IN DONKERE OORLOGSTIJD

Vanuit horizontale positie kopt Joop Eversteijn van ADO de bal in het doel van AGOVV. Dankzij deze snoekduik wordt het 3-2. (De foto is ingekleurd door Raymond Arkesteijn van Vintage Colorising. Foto Collectie Frans Leermakers)

EEN IJZIGE STILTE VALT INEENS OVER HET ZUIDERPARK WAAR AL DE HELE DAG NU JUIST ZO'N FEESTELIJKE EN UITBUNDIGE STEMMING HEERST. OP **ZONDAG 21 JUNI** IN HET **OORLOGSJAAR 1942** SPEELT ADO ER TEGEN HET APELDOORNSE AGOVV OM DE NATIONALE KAMPIOENSTITEL. DIE KÁN DE HAGENAARS NIET ONTGAAN, DENKEN DE MEER DAN **TIENDUIZEND SUPPORTERS,** TOTDAT ZE ELKAAR NA EEN MINUUT OF ZES VERTWIJFELD IN DE OGEN KIJKEN: TOTAAL ONVERWACHT HAALT TEGENSTANDER **BART ZOETBROOD** SNOEIHARD UIT, MET ALS GEVOLG DAT DE HAAGSE DOELMAN EN AANVOERDER WILLEM KOEK HET NAKIJKEN HEEFT. DANKZIJ DIE KANONSKOGEL IS HET AL METEEN 0-1.

Bij een spannend verhaal is het niet gebruikelijk om al direct de clou weg te geven, maar in dit geval doen we dat graag. Want na de schrik uit de beginfase keert aan ADO-zijde de euforie al snel weer terug. En anders dan tijdens de zwarte zondag van het promotieduel tegen Excelsior op 29 mei jongstleden, kent de wedstrijd van toen géén dramatisch omslagpunt.
Bij de rust is de stand al gelijkgetrokken tot 2-2. Na de hervatting tikken Joop Eversteijn, zijn broer Piet én de altijd al behoorlijke trefzekere rechtsbuiten Gerrie Vreken er ieder nog eens eentje in en is de strijd gestreden.
Met een prachtoverwinning van 5-2 mag ADO zich voor de eerste keer in haar geschiedenis Nederlands kampioen noemen!

Wil Tap

'Muziek, bloemen en gejuich waaraan geen einde kwam, waren de belooning voor deze verrassende ontknooping die zeker niemand op deze wijze verwacht heeft', schrijft de volgende dag de Utrechtsche Courant.
De sportverslaggever van De Residentiebode heeft zelfs een bundel van de dan allang overleden dichter Anthony Christiaan Winand Staring (1767-1840) erop nageslagen: 'Volhard in Uwen braven loop, de glorie is voor zweet te koop', luiden de eerste regels van het wedstrijdverslag in het veelgelezen Haagse dagblad.
Eenmaal weer met beide benen op de grond vervolgt de journalist zijn artikel met de beduidend minder poëtische constatering dat 'Alles Door Oefening haar naam alle eer heeft aangedaan'. 'Bravo A.D.O.-ers!', aldus De Residentiebode.
Voor ADO, in die tijd uitgesproken als 'A, Dé, O' en dan nog gekleed in prachtige roodgroene shirts, vormt het succes van precies tachtig jaar geleden de kers op de taart. Er is een indrukwekkende zegereeks aan vooraf gegaan. Ongetwijfeld is dit voor een belangrijk deel te danken aan de bescheiden trainer Wim Tap, zelf een oud-speler van ADO die ook nog eens 33 keer voor het Nederlands elftal is uitgekomen (en in die rol zeventien goals op zijn naam zette). In het seizoen 1940-1941 slaagt Tap erin om met zijn mannen afdelingskampioen van dit gedeelte van het land te worden. Dat is belangrijk, aangezien het in die tijd nog zo is dat de winnaars van de vijf verschillende districten uiteindelijk om de nationale titel strijden. ADO slaat ook in die eindfase beslist geen slecht figuur, maar het is Heracles dat in die kampioenscompetitie met de eer gaat strijken.
In 1942 herhaalt zich de geschiedenis en volgt opnieuw de bekroning tot de beste club van deze afdeling. En ook

De kampioensmedailles van 1942 en 1943.
(Foto Jan Hermen de Bruijn)

De achterzijde van de erepenningen.
(Foto Jan Hermen de Bruijn)

dit keer weet ADO in de minicompetitie die volgt de spanning behoorlijk op te voeren. Uit de eerste drie wedstrijden om het landelijke eremetaal harken de Hagenaars niet meer dan twee punten binnen.
Pas dan krabbelt de ploeg overeind. Ja zelfs zodanig, dat een overwinning op eigen terrein tegen AGOVV voldoende is om definitief op de eerste plaats te eindigen. Dat zou wat zijn.
In 1925 was stadsgenoot HBS de laatste Haagse club die zich Nederlands kampioen mocht noemen. De verwachtingen van de match in het Zuiderpark zijn dan ook hooggespannen, blijkt uit de run op de toegangskaartjes. Ruim tienduizend zijn er beschikbaar, maar volgens de kranten van die dagen zou ook een vijf- of misschien wel tienvoud van dat aantal moeiteloos zijn verkocht.
Vlak voor een wedstrijd beschikken ADO-supporters steevast over een ongekende en onverwoestbare dosis

optimisme. Dat is niet alleen anno 2022 het geval, ook in 1942 was dit al zo. Het zal dan ook niemand hebben verbaasd dat de journalist van dagblad De Residentiebode vaststelt dat er van ‘een onvervalschte kampioensfeer’ sprake is.
Er zijn zelfs supporters die dit keer hun vrouwelijke partner hebben weten mee te krijgen. De dames dragen volgens de verslaggever ‘rood-groene strikken van monsterachtige afmetingen en dito mutsen’. Al snel klinken de eerste spreekkoren over het veld, waar ook het eveneens aanwezige muziekkorps van de Haagse politie zich niet onbetuigd laat.

Willem Koek

Het spektakel begint met de feestelijke huldiging van doelman Willem Koek, tevens eigenaar van café De Luifel in de Haagse binnenstad. Hij heeft elf jaar onder de lat van het Haagse vlaggenschip gestaan en vindt het eigenlijk wel welletjes.
‘Koek maakte soms groote fouten en zijn stijl was zeer merkwaardig door de vele risico’s welke hij nam – zijn uitloopen heeft den A.D.O.-supporters vele hartkloppingen bezorgd – maar anderzijds verdedigde Koek zijn doel vaak op brillante wijze’, heeft De Telegraaf de voorgaande dag geschreven.
Vijfenveertig jaar later zal Koek in een radio-interview verklaren dat er indertijd ook iets anders meespeelde, namelijk dat het voetballen hem ‘niet meer zinde’ door de omstandigheden van die tijd. Want ook al gaat het sportleven onverminderd door, het is wel oorlog.
Een keer op weg naar Almelo is de trein waarin het elftal zit door geallieerde vliegtuigen beschoten. “Toen hebben we onderweg stilgestaan,” aldus Koek. “De vrouwen dorsten niet meer mee.” Ook was Koek getuige van razzia’s op mannen die verplicht in Duitsland moeten gaan werken.
Hij stoort zich bovendien mateloos aan het lidmaatschap van de pro-Duitse en daarom door velen gehate Nationaal-Socialistische Beweging (NSB) van twee ADO-bestuursleden: oud-voorzitter Chris Leurs en secretaris Joop van der Valk. Beiden zijn na de bevrijding geroyeerd door de club.
Speler Gerrie Vreken draagt het verwerpelijke NSB-gedachtengoed eveneens een warm hart toe: hij is sympathiserend lid van deze beweging en werkt voor de aan deze partij verbonden Arbeidsdienst. “Hij kwam altijd in uniform, de hoge laarzen gepoetst,” zegt Koek in de aflevering ‘Sport en oorlog 2: de clubs’ van het VPRO-radioprogramma Het Spoor Terug dat op 11 oktober 1987 is uitgezonden (nog terug te vinden op internet!). Vooral het speldje dat Vreken draagt, is Koek en vele anderen een doorn in het oog. De rechtsbuiten houdt later vol dat het een insigne was van de Arbeidsdienst, anderen zeggen dat het om het beeldmerk van de NSB ging. “Je hebt er maar gewoon genoegen mee te nemen,” reageert Vreken op Koeks dringende verzoek om de speld af te doen.

Het eindsignaal van de wedstrijd tegen AGOVV heeft geklonken. Het publiek stroomt massaal het veld op. (Foto Collectie Frans Leermakers)

Voor een muziekkorps dat het Haagse team bij aankomst in Heerenveen met vrolijke marsmuziek wil verwelkomen, blijkt dat insigne reden te zijn om subiet de instrumenten in te pakken. “Hij heeft ons nooit verraden of iets dergelijks, maar ik wenste niet meer met die man te spelen,” vertelde Koek over Vreken.
Het is eigenlijk een tragisch verhaal van een speler die op jonge leeftijd een (foute) keus maakte die hem zijn leven zou blijven achtervolgen. Voor zover bekend heeft Vreken nooit iemand schade berokkend. Naar eigen zeggen koos hij met name voor de Arbeidsdienst omdat dit hem vrijwaarde van de verplichting om in Duitsland te gaan werken.
Ook kon hij hierdoor blijven voetballen. “Ik zag er geen kwaad in,” zei Vreken rond de eeuwwisseling in een interview. Daar voegde hij aan toe dat ook Koek geen heilig boontje is geweest: “Ik kwam één keer bij hem in de kroeg. Die zat helemaal vol met Duitsers.”
Een geluk bij een ongeluk is dat de onderlinge spanningen de sportieve prestaties van de ploeg geenszins in de weg staan. Dat blijkt ook tijdens het cruciale treffen met AGOVV in 1942. ‘Technisch en tactisch stak A.D.O. boven haar tegenstandster uit,’ aldus De Residentie-

bode. ‘A.D.O. stelde zeker niet teleur,’ luidde het zuinigere oordeel van het Rotterdamsch Nieuwsblad. Over één ding bestaat geen twijfel en dat is dat het publiek zich geen moment heeft verveeld. De aanvallen gaan over en weer. En rond de tweeëntwintigste minuut ziet het hoe ADO-man Joop Eversteijn tijdens een luchtduel met zijn hoofd tegen dat van tegenstander Karel Denner botst. De Hagenaar kan weer worden opgelapt, maar zijn opponent blijkt niet meer tot spelen in staat. Voor AGOVV is het een geweldige aderlating. Eversteijn daarentegen weet later nog met een geweldige snoekduik en in een vrijwel horizontale positie de bal in de touwen te koppen. Zo gaat het nog wel even door, totdat scheidsrechter Schipper affluit en, in de woorden van de Haagsche Courant, ‘de Zuiderparkers beslag legden op den hoogsten voetbaltitel in den lande’.
Met twee Jan Pleziers en onder begeleiding van, opnieuw, het muziekkorps van de politie, maken de inmiddels opgefriste en keurig in het pak gestoken nieuwe Haagse helden nog diezelfde dag een zegetocht door de stad. Deze eindigt bij café-restaurant Boschlust aan de Bezuidenhoutseweg waar het nog lang gezellig blijft.

Twee weken later vormt diezelfde, in de jaren zeventig afgebrande gelegenheid het decor van de officiële huldiging. Het zal een van de eerste publieke optredens zijn geweest van NSB-burgemeester Harmen Westra die op 1 juli met veel nationaalsocialistisch bombast en gebral is geïnstalleerd. ADO-voorzitter Herman Choufoer senior ontvangt van hem de Zilveren Legpenning van de gemeente Den Haag die aan de club is toegekend. Het is een geweldige blijk van waardering, maar in de loop der jaren is deze bijzondere onderscheiding zoekgeraakt; niemand weet waar ie is gebleven. Dit geldt ook voor de officiële kampioensmedaille waarmee vicevoorzitter H.F. Hopster van de Nederlandse Voetbal Bond komt binnenwandelen.
Deze eerste prijs behoort verguld te zijn en een prachtige gouden uitstraling te hebben. Vanwege de oorlogssituatie en de algehele schaarste moet Hopster daarentegen met, vertelt hij, ‘een surrogaat-medaille’ volstaan.

Hij belooft deze te vervangen voor eentje van het kostbare edelmetaal ‘zoo gauw dit mogelijk zou zijn’.
En geloof het of niet, maar na de oorlog is dat inderdaad in orde gemaakt ook. Deze penning is gelukkig níét verdwenen. Hij maakt deel uit van de collectie van de vereniging HFC ADO Den Haag. Iedereen zal er tijdens de

De enkele dagen eerder geïnstalleerde NSB-burgemeester Westra (rechts) overhandigt de Zilveren Legpenning van de gemeente aan de delegatie van ADO. Geheel links staat penningmeester David Lelyveld met naast hem voorzitter Herman Choufoer senior. De onderscheiding is inmiddels spoorloos verdwenen. (Foto Polygoon, collectie Haags Gemeentearchief)

receptie alle begrip voor hebben gehad. De stemming is opperbest. De spelers vinden het dan ook geen enkel probleem om even te poseren bij de kampioensvlag die de supportersvereniging van ADO zojuist cadeau heeft gedaan. Om het beeld extra leuk te maken, houdt voorzitter Choufoer zelfs vrolijk lachend een bal in de lucht. Maar volgens de overlevering ziet de Duitse bezetter in deze foto een vorm van protest: de vuist die enkele mannen juichend in de lucht steken, wordt begrepen als de vuist die de verboden communistische beweging als symbool van verzet hanteert.

Omdat ook het ADO-archief uit de oorlogsjaren spoorloos is verdwenen, valt niet te controleren hoe dit toch wel merkwaardige verhaal precies in elkaar zit. In het in 1955 verschenen jubileumboek van de club is het relaas in elk geval voor waar aangenomen, met als toevoeging dat de Duitsers vanwege die vuisten met strafmaatregelen dreigen.
De kampioenen zouden er vanaf zijn gekomen met de maatregel dat ADO een wedstrijd moet spelen waarvan de opbrengst bestemd is voor de Winterhulp. Dat is hulporganisatie die zich op uiteenlopende manieren voor de bevolking probeert in te zetten. De Winterhulp is desondanks verre van populair, omdat ze nauw met de NSB verbonden is.
De keus valt op het competitieduel op eigen terrein tegen stadsgenoot HBS, in november 1942. Ook daar is iets vreemds mee aan de hand. Want HBS leidt met rust met 4-1, waarna ADO de score op knappe wijze gelijktrekt,

De groepsfoto die tijdens de kampioensreceptie in juli 1942 is gemaakt. Het omhoog steken van de vuisten leidt geheel onverwacht tot opschudding: de Duitse bezetter zou hier een communistisch protest in hebben gezien.
(Foto ANP, collectie Frans Leermakers)

maar dan alsnog met 6-4 het onderspit delft.
Zou het dan inderdaad een verplicht nummer voor onze rood-groenen zijn geweest en hebben ze er uit boosheid eenvoudigweg met de pet naar gegooid?
De match levert de Winterhulp 2800 gulden op. Zeker is dat deze benefietpartij de reputatie van de club geen goed heeft gedaan. En al helemáál niet omdat Het Nationale Dagblad met enthousiasme bericht dat het ADO-bestuur dit 'prachtig initiatief' zelf had genomen. 'Deze prachtige daad zal geheel weldenkend Nederland met vreugde begroeten!,' schrijft de pro-Duitse krant. 'Wie volgt?'
De nederlaag deert de club verder niet, want ook dit seizoen eindigt ADO als de beste van dit district. Op Tweede Pinksterdag 1943 wacht een cruciale ontmoeting met Sportclub Enschede. Bij winst zullen de Hagenaars voor de tweede keer landskampioen zijn.
'A.D.O. is zonder twijfel favoriet en algemeen wordt een overwinning van de Hagenaars verwacht,' erkent daags van tevoren zelfs het Twentsch Nieuwsblad. Dat is veelzeggend, aangezien deze Overijsselse krant normaliter vanzelfsprekend op de hand van Enschede is. Maar anders dan verwacht, is het geenszins een gelopen race. De kansen gaan over en weer, waarbij doelman Pieters van het bezoekende elftal een heldenrol vervult door elke aanval te pareren. Iedereen houdt zijn adem in en niemand is gerust op de afloop, totdat in de laatste minuten Gerrie Vreken de bal krijgt aangespeeld.
Hij aarzelt niet en knalt de beslissende 1-0 erin.
Het laat zich raden hoe de reactie is van het Haagse

Verloop kampioenswedstrijd

ADO – AGOVV
Plaats: Zuiderpark
Zondag 21 juni 1942
Toeschouwers: 14.000

- 5. Bart Zoetbrood 0-1
- 12. Uit een hoekschop:
  Piet Eversteijn (kopbal) 1-1
- 13. Meteen daarna: Corrie Ribbers (kopbal) 1-2
- 44. Piet Eversteijn (kopbal): 2-2
- 55. Joop Eversteijn (kopbal): 3-2
- 66. Gerrie Vreken: 4-2
- 67. Piet Eversteijn: 5-2

publiek. Niet veel later klinkt het eindsignaal, is de buit binnen en kan het opgelucht ademhalen. ‘In een oogwenk was het groene veld zwart van enthousiasten die de kampioenen in triomf op hun schouders namen en naar de kleedkamer droegen,’ valt nog terug te lezen in dagblad De Tijd.

‘Van bijzonder gehalte was de strijd van gisteren geenszins,’ luidt de volgende dag het oordeel van de Haagsche Courant. ‘Maar wat men aan kwaliteit te kort kwam, werd gelukkig ruimschoots vergoed door de spanning – althans in de tweede helft, toen beide partijen aardig tegen elkaar opwogen en zij het elkaar danig lastig maakten.’

Zo herhaalt zich de geschiedenis, want twee weken later wacht opnieuw een drukbezochte huldiging in café-restaurant Boschlust. En ook dit keer ontvangen de kampioenen een surrogaat medaille die later alsnog voor eentje van het begeerde edelmetaal is vervangen. Zoiets smaakt naar meer, vindt voorzitter Wiarda van de supportersvereniging. Met veel plezier spreekt hij in zijn rede in Boschlust de wens uit dat ze bij ADO weten dat ‘driemaal is scheepsrecht’ een bekend gezegde is.

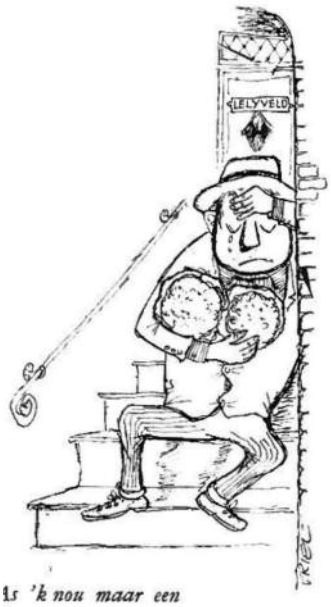

Is 'k nou maar een kaartje had . . . .

Natúúrlijk weten ze dat. Wiarda hoeft zich bovendien geen zorgen te maken: bij de club is iedereen het van harte met hem eens. Maar helaas, sindsdien is het de ADO-mannen nooit meer gelukt om als beste in de hoogste divisie van ons land te eindigen. Het wordt tijd dat daar snel verandering in komt.

Danny Verbaan

BLOEMKOLEN VOOR KAARTJES

Niet alleen voor de wedstrijd tegen AGOVV, maar ook bij andere partijen is er een run op de toegangskaarten. ADO-penningmeester David Lelyveld (op de foto) krijgt geregeld mensen aan de deur die hem vragen of hij ze nog aan een ticket kan helpen. Ze hebben er

David Lelyveld regelt telefonisch de kaartverkoop.

veel voor over. Omdat vanwege de oorlog veel producten erg schaars zijn, worden ook levensmiddelen aangeboden. Eén man verschijnt zelfs met twee bloemkolen onder zijn arm. Ook al zóú hij een kaartje hebben, dan nóg zou hij ze niet aannemen, geeft Lelyveld hem te kennen; het betalen van alleen het kaartje zou voldoende zijn geweest. “Maar ik héb geen kaartje,” benadrukt de penningmeester. “Honderden voor u heb ik al teleur moeten stellen.” De ADO-fan heeft zich er niet door uit het veld laten slaan. In plaats daarvan is hij op de stoep voor de deur gaan zitten. Telkens wanneer iemand bij Lelyveld aanbelt, veert hij op met de vraag of er inmiddels misschien tóch... ‘Urenlang heeft de man het volgehouden,’ valt nog na te lezen in het gedenkboek ADO 1905-1955. Uiteindelijk is de supporter onverrichterzake huiswaarts gekeerd.

KARAKTERISTIEKEN SEIZOEN 1942-1943

18 augustus 1942
Quick-ADO (vriendschappelijk) 2-1

Van 23 tot en met 30 augustus 1942
Speelde ADO diverse wedstrijden voor het AROL-toernooi. Gegevens ontbreken.

6 september 1942
HBS-ADO 3-0

13 september 1942
ADO-DWS 3-1 (doelpunten:
Piet Eversteijn 2x, Eddie Hartmann)

20 september 1942
De Volewijckers-ADO 1-2
(doelpunten: Piet Eversteijn, Joop Eversteijn)

27 september 1942
ADO-EDO 4-3 (doelpunten: Gerrie Vreken 2x,
Joop Eversteijn, Piet Eversteijn)

4 oktober 1942
Hermes DVS-ADO 1-3 (doelpunten:
Piet Eversteijn 2x, Joop Eversteijn)

11 oktober 1942
ADO-Sparta 3-2 (doelpunten: Piet Eversteijn,
Wim Neuteboom, Gerrie Vreken)

18 oktober 1942
Xerxes-ADO 1-1 (doelpunt: Piet Eversteijn;
toeschouwers op het terrein van Sparta,
vanwege grote belangstelling)

25 oktober 1942
Stormvogels-ADO 1-1 (doelpunt: Piet Eversteijn)

1 november 1942
ADO-DFC 1-1 (doelpunt: Wim Neuteboom)

15 november 1942
ADO-HBS 4-6 (doelpunten: Rinus Loof, Ben Tap, Piet Eversteijn, Wim Neuteboom)
De bezetter had bepaald dat de recette moest worden afgestaan aan Winterhulp als sanctie tegen de houding van sommige ADO'ers op de foto die was genomen na de eerste behaalde landstitel.

22 november 1942
DWS-ADO 0-3 (doelpunten: Ben Tap, Piet Eversteijn, André Roosenburg)

29 november 1942
ADO-De Volewijckers 3-3 (doelpunten: eigen doelpunt De Volewijckers, André Roosenburg, Piet Eversteijn)

13 december 1942
ADO-Hermes DVS 2-2 (doelpunten: Gerrie Vreken, Wim Neuteboom)

17 januari 1943
Sparta-ADO 2-2 (doelpunten: Piet Eversteijn,
Joop Eversteijn)

24 januari 1943
ADO-Xerxes 1-0 (doelpunt: Wim Neuteboom)

7 februari 1943
DFC-ADO 3-0

28 februari 1943
ADO-Stormvogels 3-0 (doelpunten: Wim Neuteboom,
Thomas Clavan, ??)

7 maart 1943
ADO-Hermes DVS (beslissingswedstrijd om
kampioenschap, in de Kuip, Rotterdam) 2-1
(doelpunten: Eli de Heer, Wim Neuteboom;
60.000 toeschouwers)

14 maart 1943
SC Enschede-ADO (kampioenscompetitie) 1-3
(doelpunten: Piet Eversteijn, Joop Eversteijn,
André Roosenburg)

12 april 1943
ADO-Feijenoord (kampioenscompetitie) 1-1
(doelpunt: Piet Eversteijn)

18 april 1943
Willem II-ADO (kampioenscompetitie) 1-1
(doelpunt: Wim Neuteboom; 14.000 toeschouwers)

16 mei 1943
Heerenveen-ADO (kampioenscompetitie)
ADO reisde niet naar Heerenveen, omdat die dag tot 18.00 uur standrecht van toepassing was.

23 mei 1943
Heerenveen-ADO (kampioenscompetitie) 1-1
(doelpunt: Gerrie Vreken; 15.000 toeschouwers)

30 mei 1943
ADO-Heerenveen (kampioenscompetitite) 8-2
Doelpunten: Piet Eversteijn 4x, Eli de Heer 3x,
Gerrie Vreken; 14.000 toeschouwers)

6 juni 1943
Feijenoord-ADO (kampioenscompetitie,
in Olympisch Stadion in Amsterdam) 1-3
Doelpunten: Ben Tap (strafschop), Piet Eversteijn,
Eli de Heer; 40.000 toeschouwers)

14 juni 1943 (tweede pinksterdag)
ADO-SC Enschede (kampioenscompetitie) 1-0
(doelpunt: Gerrie Vreken; 14.000 toeschouwers)
ADO: Niezen; De Jong, Choufoer; Ben Tap,
Van Kampen, Roosenburg; Vreken, De Heer,
Piet Eversteijn, Thom Clavan, Neuteboom.
SC Enschede: Pieters; Hagels, Stegehuis,
Swart, Möhring, Kaspers; Nagels, Wicherink,
Ten Duijs, Teutelink, Zweers.
Scheidsrechter: Nijs
ADO voor de tweede keer (op rij)
Kampioen van Nederland.

Het doelpunt van Gerrie Vreken, waardoor ADO de landstitel prolongeerde. In het midden juicht Thomas Clavan, de man van de voorzet, met hem mee.

UIT DE VERZAMELING VAN JAN KLIJN

PIET VAN MIERT: SCHUTTER VAN FORMAAT, DIE WERK NIET MOCHT AFMAKEN

PIET VAN MIERT LEEK HARD OP WEG ZIJN REPUTATIE ALS TOPSCHUTTER OP EREDIVISIENIVEAU TE BEVESTIGEN. BIJ ZIJN EERSTE CLUB DHC LIET HIJ IN ZOWEL DE TWEEDE ALS EERSTE DIVISIE ZIEN EEN SCHUTTER VAN FORMAAT TE ZIJN. SPARTA NAM HEM OVER EN OOK DAAR BAARDE HIJ OPZIEN MET ZIJN PRODUCTIE.

Zijn studie aan de Haagse Academie voor Lichamelijke Opvoeding vormde de aanleiding te verkassen naar ADO, waar Ernst Happel als trainer hem graag inlijfde. Zijn eerste seizoen in het Zuiderpark werd een bevestiging van zijn reputatie. Maar daarna stokte de productie… Door een dubbele beenbreuk. Twee jaar had hij nodig om te herstellen, zijn oude niveau haalde hij bij lange na niet meer…

Zondag 14 augustus 1966, de dag waarop de Eredivisie van start ging voor het seizoen 1966-1967. ADO ontving die dag Fortuna'54. In de 44e minuut schoot Harry Heijnen de bal tegen de lat. Piet van Miert deed een poging de terugspringende bal te bemachtigen om ADO in de rebound alsnog op voorsprong te zetten. De poging mislukte. Faliekant, hij brak bij die actie zowel enkel als kuitbeen. De directe medische behandeling duidde al direct op een ernstige zaak. Per brancard ging van Van Miert naar de kleedkamer en vervolgens per ambulance naar het ziekenhuis. Dat ADO won met 2-0 deerden velen niet zo veel. Het drama van Piet van Miert hield velen bezig.
Het was zeker een drama voor het slachtoffer zelf. Niet alleen sportief, ook maatschappelijk. Piet van Miert zou de volgende dag beginnen als leraar lichamelijke opvoeding. En direct moest hij zich bij de school, waar hij zijn maatschappelijke loopbaan zou beginnen, ziek laten melden. De dubbele beenbreuk betekende eigenlijk het einde van zijn loopbaan als profvoetballer. Een loopbaan, die nog veel moois beloofde. De bittere realiteit bleek, dat hij nooit meer zijn vertrouwde bereikte niveau aantikte. Ondanks twee jaar revalidatie, hard zwoegen om terug te komen. Het lukte hem om zijn rentree te vieren in het eerste elftal, maar uiteindelijk restten hem voornamelijk optredens in het tweede elftal. En daar deed hij het helemaal niet slecht. Duurzaam aantikken op het niveau van het eerste elftal zat er gewoonweg niet meer in, waardoor hij het alsnog probeerde bij Fortuna Vlaardingen, in zijn woonplaats. Na enkele maanden was zijn loopbaan als prof voorbij. Het ging niet meer, het contract werd in onderling overleg ontbonden.
Zonde van een loopbaan, die zo mooi was en bij ADO nog veel mooier leek te worden. Piet van Miert was een kansenruiker in optima forma. Hij beschikte over een goed positiegevoel, was alert. Keepers, die dit niet waren, konden erop rekenen, dat Van Miert hun omissies resoluut afstrafte. Zo bouwde hij zijn faam als schutter op. Bij DHC, Sparta en ADO.

ADO 1965-1966 met Piet van Miert links op de eerste rij naast Ernst Happel.

Als 17-jarige maakte Piet van Miert zijn debuut in het eerste elftal van DHC, de club waar hij zich als tienjarige meldde. In de eerste klasse en vervolgens in de tweede divisie maakte hij weliswaar doelpunten. Zijn productie was aanvankelijk nog aan de bescheiden kant. Dat valt best te verklaren, omdat DHC destijds een bescheiden rol speelde en van jongelingen niet per se kon worden verwacht aan de lopende band te gaan scoren. Die mogelijkheden deden zich eenvoudigweg niet voor. Echter, toen DHC over een lichting spelers beschikte, die wel vaker een dominantere rol op het veld veroverde, ging het Van Miert en DHC ineens goed. In het seizoen 1958-1959 scoorde Van Miert vijftienmaal, DHC werd tweede en promoveerde naar de eerste divisie. Op dat niveau bleek de middenvoor helemaal in zijn element met 18 treffers.

Sparta nam hem in de zomer van 1960 over van de Delftse club. Op Eredivisie-niveau kende Van Miert geen plankenkoorts en was met 15 goals belangrijk voor de vierde plaats die Sparta in het seizoen 1960-1961 bereikte. Het seizoen daarop was in de competitie iets minder, maar Van Miert beleefde aan het einde van dat voetbaljaar zijn hoogtepunt. Hij was de maker van het enige doelpunt en dus matchwinner in de op het Rotterdamse Kasteel gespeelde bekerfinale tussen Sparta en… zijn oude club DHC! De Delftse eerstedivisieclub had overigens wel een verlenging afgedwongen. In zijn derde jaar bij Sparta baarde Van Miert opzien door vijf doelpunten voor zijn rekening te nemen in de thuiswedstrijd tegen NAC. En toch was die topproductie niet voldoende voor de zege, want de uitslag werd 5-5! En hij was een keer matchwinner bij de Rotterdamse derby tussen Feyenoord en Sparta in de Kuip.

Piet van Miert namens Sparta in duel met Willem de Vries van SC Enschede.

ADO was in de zomer van 1965 maar wat blij met de komst van Piet van Miert naar het Zuiderpark. Met de al aanwezige voorwaartsen Harry Heijnen, Lambert Maassen en Kees Aarts mocht een regen aan doelpunten worden verwacht. Het werden er 72, het hoogste aantal na kampioen Ajax. Aarts en Van Miert scoorden ieder 16 maal, Harry Heijnen 15 keer. Er was in het Zuiderpark vaak reden tot juichen: Elinkwijk werd geklopt met 5-1, DOS, Go Ahead, MVV en Willem II kregen met 4-0 klop, Telstar met 4-2 en FC Twente met 4-1. En uit waren de duels met DOS (0-7), PSV (3-5) en Sparta (0-4) de uitschieters. ADO maakte dat seizoen ook furore als Cup Fighter door de finale te bereiken. Van Miert leverde daarin een essentieel aandeel. Alleen, hij miste wel de (met 1-0 verloren) finale tegen zijn oude club Sparta.

De verwachtingen voor het seizoen 1966-1967 waren hooggespannen. De voorhoede bleef intact, een talent als Lex Schoenmaker diende zich aan. Piet van Miert

DHC van de eind jaren vijftig met Piet van Miert rechts vooraan gehurkt.

was vrij van studiezorgen en had een baan als gymleraar in zijn woonplaats Vlaardingen in het vooruitzicht. Vol goede moed begon ADO aan de competitie met de thuiswedstrijd tegen Fortuna'54. Tot de 44e minuut zich een drama voltrok: Piet van Miert brak zijn enkel en kuitbeen. Kermend van pijn lag hij in het Limburgse doelgebied. Per brancard werd hij van het veld gedragen en naar het ziekenhuis vervoerd. Het gebeurde daags voordat hij zou beginnen als gymleraar. Het werd het begin van wat zou uitlopen op het einde van zijn loopbaan als voetbalprof. Een slepende revalidatie, toch terugkomen. Eerst veel wedstrijden in het tweede elftal, dat B-elftal werd genoemd. Fijne wedstrijden onder trainer Rinus Loof, die zelfs resulteerden in een landskampioenschap van de reserveteams. En vervolgens, na zo'n twee jaar zwoegen de rentree in het eerste elftal. Met als hoogtepunt, twee doelpunten in de derby tegen Holland Sport op een bomvol Houtrust (1-3). Het was het laatste hoogtepunt als voetbalprof, want duurzaam het hoge niveau van weleer halen, zat er niet meer in. Een mooie carrière blijkt volop in bloei staand uiteindelijk gebroken. Hij mocht zijn werk als schutter van formaat niet afmaken…

Na enkele maanden Fortuna Vlaardingen stortte Piet van Miert zijn volledig op zijn baan als gymleraar en als trainer van diverse amateurclubs in de Rotterdamse en Dordtse regio. Na zijn pensionering vestigde hij zich Roosendaal, het Brabantse land waar zijn vrouw vandaan komt.

Beeld uit de Intertotowedstrijd ADO-Brescia, waar Piet van Miert vol bewondering kijkt naar de uithalende Harry Heijnen.

LOOPBAAN IN FEITEN EN CIJFERS

Geboren:
20 of 30-12-1938 in Delft

Voetballoopbaan:
In 1948 in jeugd van DHC begonnen

Als prof:
1955-1960 DHC
1960-1965 Sparta
1965-1969 ADO
1969-1970 Fortuna Vlaardingen

Als amateur:
1972-1974 Sliedrecht

Trainersloopbaan:
Sliedrecht
Overmaas
Zwart Wit'28
Jodan Boys
Zwaluwen Vlaardingen (jeugd)
HOV
DVO'32

Gespeeld onder trainers:
1955-1957 Eef Ruisch (DHC)
1957-1958 Wim de Smit (DHC)
1958-1960 Jan van Buijtenen (DHC)
1960-1963 Denis Neville (Sparta)
1963-1965 Bill Thompson (Sparta)
1965-1969 Ernst Happel (ADO)
1969-1970 Jan Brouwer (Fortuna Vlaardingen)

Competitiewedstrijden en -doelpunten:
1955-1956 DHC - aantal wedstrijden n.b.
(4 doelpunten) in 1e klasse C (14e plaats)

Landskampioen met ADO B in 1968. Piet van Miert derde van links gehurkt.

Piet van Miert als speler van Sparta in actie tegen Willem de Vries van SC Enschede.

Doelpunten voor ADO

12-09-1965	DOS-ADO 0-7 (1 doelpunt)
14-09-1965	ADO-La Gantoise (Bel) (oefenduel) 4-3 (1 doelpunt)
19-09-1965	ADO-Fortuna Vlaardingen (beker) 4-1 (2 doelpunten)
03-10-1965	ADO-Willem II 4-0 (1 doelpunt)
31-10-1965	Elinkwijk-ADO 1-1 (1 doelpunt)
03-11-1965	ADO-VIOS (oefenduel) 11-1 (1 doelpunt)
07-11-1965	Holland Sport-ADO 2-4 (beker) (1 doelpunt)
28-11-1965	ADO-Ajax 2-3 (1 doelpunt)
12-12-1965	ADO-PSV 1-3 (1 doelpunt)
02-01-1966	ADO-DHC (beker) 2-1 (1 doelpunt)
09-01-1966	ADO-Go Ahead 4-0 (2 doelpunten)
16-01-1966	MVV-ADO 0-3 (1 doelpunt)
06-02-1966	Sparta-ADO 0-4 (1 doelpunt)
02-03-1966	DOS-ADO (beker) 0-4 (2 doelpunten)
06-03-1966	Fortuna'54-ADO 2-1 (1 doelpunt)
13-03-1966	ADO-DOS 4-0 (3 doelpunten)
15-05-1966	ADO-Telstar 4-2 (2 doelpunten)
25-06-1966	ADO-FC Biel (Zwi, Intertoto) 4-2 (2 doelpunten)
25-08-1968	Holland Sport-ADO 1-3 (2 doelpunten)

Hoogtepunten

- 20-06-1962 matchwinner bekerfinale Sparta-DHC 1-0 na verlenging
- 18-11-1962 maker alle doelpunten van Sparta bij Sparta-NAC 5-5
- 25-08-1968 twee doelpunten tijdens Holland Sport-ADO 2-4 na twee jaar revalidatie vanwege dubbele beenbreuk

PROGRAMMA SEIZOEN 2022-2023

5 augustus 2022:	Heracles-ADO Den Haag
14 augustus 2022:	ADO Den Haag-FC Den Bosch
19 augustus 2022:	MVV-ADO Den Haag
28 augustus 2022:	ADO Den Haag-Jong Ajax
2 september 2022:	Willem II-ADO Den Haag
9 september 2022:	ADO Den Haag-Jong AZ
12 september 2022:	Jong FC Utrecht-ADO Den Haag
16 september 2022:	PEC Zwolle-ADO Den Haag
30 september 2022:	ADO Den Haag-Jong PSV
7 oktober 2022:	ADO Den Haag-Eindhoven
14 oktober 2022:	NAC Breda-ADO Den Haag
21 oktober 2022:	ADO Den Haag-De Graafschap
28 oktober 2022:	Helmond Sport-ADO Den Haag
4 november 2022:	ADO Den Haag-VVV
11 november 2022:	Telstar-ADO Den Haag
20 november 2022:	ADO Den Haag-Roda JC
11 december 2022:	Almere City FC-ADO Den Haag
16 december 2022:	ADO Den Haag-TOP Oss
6 januari 2023:	FC Dordrecht-ADO Den Haag
13 januari 2023:	ADO Den Haag-MVV
22 januari 2023:	ADO Den Haag-Jong FC Utrecht
27 januari 2023:	VVV-ADO Den Haag
3 februari 2023:	ADO Den Haag-NAC Breda
13 februari 2023:	Jong PSV-ADO Den Haag
17 februari 2023:	ADO Den Haag-PEC Zwolle
26 februari 2023:	FC Den Bosch-ADO Den Haag
3 maart 2023:	ADO Den Haag-Heracles
10 maart 2023:	TOP Oss-ADO Den Haag
13 maart 2023:	ADO Den Haag-Eindhoven
31 maart 2023:	ADO Den Haag-Telstar
7 april 2023:	Roda JC-ADO Den Haag
16 april 2023:	ADO Den Haag-Almere City FC
21 april 2023:	De Graafschap-ADO Den Haag
28 april 2023:	ADO Den Haag-Helmond Sport
8 mei 2023:	Jong Ajax-ADO Den Haag
12 mei 2023:	ADO Den Haag-FC Dordrecht
19 mei 2023:	Jong AZ-ADO Den Haag

UITSLAGEN

Onder 17
25 juni 2022: ADO Den Haag-FC Utrecht 1-0

Maikey Houwaart vuurt, maar zal zijn schot verwerkt zien worden tot hoekschop.

Onder 15
4 juni 2022: NAC Breda-ADO Den Haag 2-3 (halve finale, beker)
11 juni 2022: FC Den Bosch-ADO Den Haag 3-1 (finale, beker)

ADO DEN HAAG VROUWEN

Beloften
25 juni 2022: ADO Den Haag-Sparta 0-1 (oefenduel)

Onder 17
25 juni 2022: ADO Den Haag-WIK JO15 1-3 (oefenduel)

Onder 16
18 juni 2022: Ajax-ADO Den Haag 4-0 (oefenduel)
25 juni 2022: DSVP MO17-ADO Den Haag 1-2 (oefenduel)

PENSIONADO-DAG 2022

WIJ MOCHTEN WEER, NA TWEE JAAR...

NA TWEE JAAR MOCHTEN WE WEER. CORONA ZAT DE REÜNIE VAN DE ADO PENSIONADO'S AL DIE TIJD DWARS. MAAR MOCHTEN WIJ WEER! **GOLF OCKENBURGH** IS EEN MAGNIFIEKE LOCATIE. NIET ALLEEN OM TE GOLFEN, MAAR OOK OM ER OP DIVERSE ANDERE MANIEREN TE RECREËREN. EN DAT DEDEN RUIM OVER DE **HONDERD PENSIONADO'S** OP VRIJDAG 3 JUNI DAN OOK.

's Morgens in alle vroegte arriveerden de deelnemers aan het Golf Event. De uitgenodigde VIPS zoals Nico van Zoghel, Edward Metgod, Cor Pot en Ed de Goeij en de bekende oud-Holland Sporters en ADO'ers als titelverdediger Frans van de Heide, Henk van Leeuwen, Harry van der Laan, Rick Hoogendorp, Cees Tempelaar, Wim Looije, Onno Sterk, Gerald Sandel, Karel Bouwens, Simon van Vliet, Ronald Willemse, Bob Kootwijk, Arie van der Zwan, Marco de Vroedt, Patrick van Dullemen en Edwin Purvis en nog vele anderen.
Tegen het middaguur druppelden de deelnemers binnen van het Triangle Event (putten, jeu-de-boules en afslaan). Het waren weer momenten van herkenning en hernieuwde kennismaking. De boksen, hugs en handen schudden waren niet van de staalblauwe lucht.
Tja, we worden allemaal ouder en na twee jaar geen PensionADO-dag, is toch te constateren dat velen hebben te maken met de wetten van de natuur en hier en daar mobiliteit enigermate beperken. 'M'n actieradius is helaas niet meer wat het is geweest', klonk het. 'Maar verder mag ik niet klagen'. In een heerlijk ontspannen sfeer werd er vervolgens aan jeu-de-boules gedaan, aan de golfonderdelen putten en afslaan. Dit alles onder vakkundige en professionele begeleiding.
En tegen klokslag vier uur liepen, restaurant en terras helemaal vol. Een gezellig drukte, gemoedelijke sfeer.
Er werd ook stilgestaan bij hen, die ons sinds de laatste PensionADO-dag in 2019 waren ontvallen. Dat waren er

héél véél. Zij kwamen voorbij in een slideshow als eerbetoon. Allen waren stil, héél stil, sommigen echt ontroerd. Allen beseffend wat er in toch relatieve tijd kan gebeuren. En dat je van het leven moet genieten zolang het je is gegeven.

De groepsfoto, jaren een ludieke chaos, omdat iedereen een andere kant op liep of keek. Voor de ambitieuze fotograaf een heidens karwei om die ene wereldplaat te schieten. Ditmaal was daarop vooraf ingespeeld.
Er stonden bankjes klaar, ruimte op de voorste rij gereserveerd. Het begon te lijken op een professioneel voorbereide fotosessie, die jaarlijks bij profclubs plaatsvindt. De groepsfoto was voor het eerst in de historie een fluitje van een cent.
En daarna de prijsuitreiking, de toespraakjes, de bloemen en de reünie op die uitstekende locatie, de verzorgde catering en gastvrijheid, alles gezegend met stralend weer. Volgend jaar weer?
Was vele malen de vraag.Het antwoord was evenzovele keren: Volgend jaar weer!!!

ONDER 15 VERLIEZENDE BEKERFINALIST MOOI SEIZOEN ZONDER KERS OP DE TAART

ADO DEN HAAG ONDER 15 HIELD HET LANG VOL, HET SEIZOEN 2021-2022. EEN GEVOLG VAN HET FEIT, DAT DIE **MOOIE VOETBALJAARGANG** WERD AFGESLOTEN MET EEN **BEKERFINALE. OP 11 JUNI** BIJ EN TEGEN FC DEN BOSCH. IN STADION DE VLIERT. LANG NIET MEER ZO UITZIEND, ALS TOEN HET NEDERLANDS ELFTAL DAAR DE ZOGENAAMDE CENTRALE TRAININGEN HIELD.

Het typische bouwwerk van de eind jaren veertig, begin jaren vijftig (van de vorige eeuw) met één (ere)zittribune en de rest betonnen staanplaatsen rondom een sintelbaan heeft allang plaats gemaakt voor losse tribunes met in de hoeken commerciële bedrijfsruimten.

Maar, spelen in een stadion geeft zeker voor jonge spelers een extra dimensie. Alleen, om veiligheidsredenen was er geen vrije toegang. Slechts op uitnodiging mochten mensen naar binnen en hun namen moesten op een lijst staan. Schokkend dit te moeten vernemen, dat het zo moest bij een wedstrijd van teams onder 15…

De Haagse mannen van trainer Marciano Nonneman mochten trots terugkijken op de weg, die leidde tot de finale. Onderweg toch mooi Koninklijke HFC, Feyenoord, FC Twente en NAC uitgeschakeld. Met zo'n eervolle lijst mag je je een terechte finalist noemen. Een week voorafgaand aan de finale was de halve eindstrijd tegen NAC in Breda. Op een sportcomplex, dat luistert naar een wel opmerkelijke naam: Heksenwiel. Nou, ADO moest echt een heksentoer uithalen. Weliswaar leek het aanvankelijk meer op een walk over door de snel verkregen voorsprong dankzij twee doelpunten van Dani van Loenen. De tweede was een juweeltje. Een omhaal gevolgd met een salto waarop de Mexicaan Hugo Sanchez van het Real Madrid uit de jaren tachtig en negentig stik jaloers zou zijn geweest. Maar ja, na rust kwam NAC opzetten en zelfs langszij. Dus bleek een heksentoer alsnog noodzakelijk voor de winnende treffer richting finale. De gewisselde Dani van Loenen kwam weer in het veld om zich twee minuten voor het eindsignaal tot matchwinner te ontpoppen: 2-3. Dus, Onder 15 naar Den Bosch toe.

Strenge controle, een week later daar in Den Bosch. Naam noemen, je door een op groen gezette zwaar bepantserde tourniquet wurmen. En dan met een vrijheid gevende gevoel loopje naar ontvangstruimte en tribune. We hebben het over een bekerfinale voor 15-jarigen… Zinnen hieraan wijden is al mega veel van het goede, of beter gezegd: van het slechte.

De beker, waarom het ging.

ADO Den Haag moest het stellen zonder de naar Ajax overstappende Hasan Ayyildiz, omdat hij was geschorst.

ADO'ers krijgen de (verliezers) medaille omgehangen.

Beeld uit halve finale bij NAC Breda: Dani van Loenen houdt de Bredase defensie bezig.

Dan nog leken de geelgroenen technisch meer in hun mars te hebben dan hun Brabantse tegenstrevers. Die toonden meer drive en zaten korter op de onzen, die er maar niet in leken te slagen de aanval in perspectiefrijke posities te spelen. Doelpogingen werden gepareerd door de Bossche doelman Tjemme Bijlstra, die ook nog werd bijgestaan door de lat. Dat de thuisclub dan toch op 1-0 kwam door Finn Legius kwam niet bepaald overeen met de veldverhoudingen.

ADO Den Haag opende na de rust de jacht op de gelijkmaker. Tevergeefs, het werd zelfs 2-0 voor de Bosschenaren. Het pleit voor de ploeg van trainer Nonneman, dat de moed niet werd opgegeven. Met verdubbelde energie ging de ploeg aan de slag om het tij te kunnen keren. De aansluiting gevende treffer van Özder Özcan in de 65e minuut was dan ook de verdiende beloning. Niet veel later stond hij oog in oog met de 2-2.

Zijn kopbal belandde echter op de lat. Het was een actie, die bij succesvolle afronding voor een heus kantelpunt had kunnen zorgen. Volledigheidshalve moet worden gezegd, dat FC Den Bosch een aantal keren gevaarlijk wist te worden met uitvallen. Eén ervan mondde uit in 3-1, een stand waarin de thuisclub ditmaal terecht zich veilig voelde en de beker in ontvangst mocht nemen.

Teleurstelling in Haagse kringen, emotioneel ook. Maar ondanks het tegenvallende resultaat in de bekerfinale kan Onder 15 terugzien op een mooi seizoen: de najaarscompetitie afgesloten met de eerste plaats en promotie, de voorjaarscompetitie eindigende in een veilige plek in de Eredivisie met de (afschuwelijke) toevoeging laag. Het winnen van de beker zou de kers op de taart zijn geweest.

BESTEL NU HET OFFICIËLE ADO DEN HAAG JUBILEUMBOEK

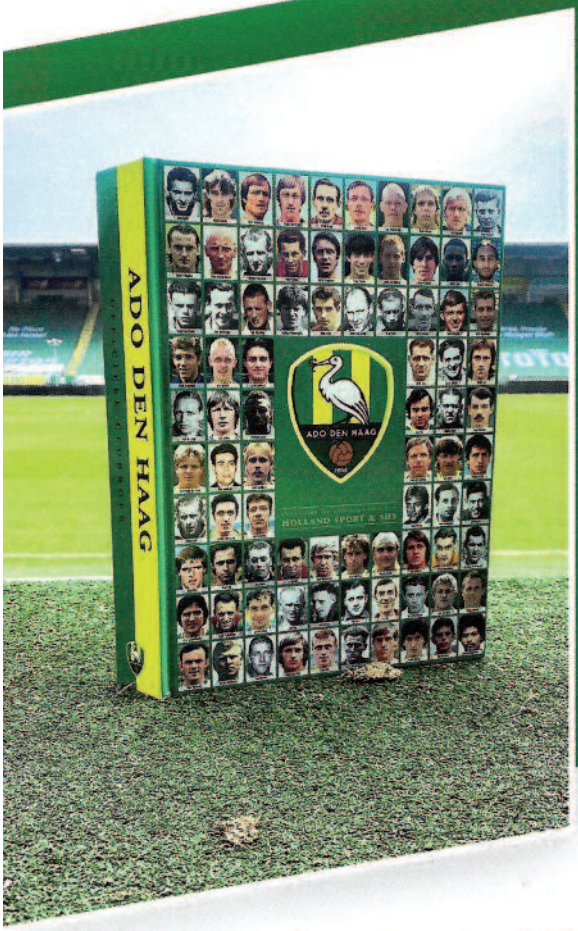

Een uniek, vuistdik jubileumboek! Een Absolute must voor de échte ADO Den Haag fan!

Vanaf de start in 1905 tot het ADO Den Haag van vandaag!

Interviews, nostalgische verhalen en nog nooit eerder afgedrukte kleurenfoto's.

SCAN DE QR-CODE EN BESTEL DIRECT ONLINE

De voorverkoop is gestart, bij 1.500 verkochte exemplaren start het productieproces. De eerste 1.500 voor-inschrijvingen zullen hun naam vereeuwigd zien worden in dit unieke jubileumboek

ADODENHAAG.NL/JUBILEUMBOEK